

De Mammon

*Wat toch in oost en west
Bezielt de mens
De mammon te behoren
Alsof die god
Zich werkelijk iets zal storen
Aan bede tot geluk, tot uitverkoren
Die god zegt krijg de pest
Stik in uw wens.*

*Wat toch in zuid en noord
Bezielt ons wezen
De mammon te beminnen
En om die god voorgoed voor ons te winnen
Die god die om onze elend lacht van binnen
Die god blijft ongestoord
De mens moest vrezen*

*Want wie de mammon kiest tot god
En hoopt hierdoor 't geluk te ontdekken
Zal in zijn averechts gebed
Alleen op 't aardse slijk gelet
Zichzelf zo zeer te kijk gezet
Verongelijkt teleurgesteld
Omdat de mammon haar en hem
Toch laat verrekken.*

KUNST

In alle rust zoals dat hoort

Als je musea gaat bezoeken

Verwonder ik mij bij het zien

Van al die doeken

Tussen de snobs die steeds maar weer proberen

Van al die strepen ballen punten

Ja

Van 't geklieder iets te leren

Met och en ach niet van de lucht

Ik zucht

Bekijk nogmaals de kunst

Waarin totaal niets te ontdekken

Alleen wat strepen, een vreemd figuur

Ontdaan van alle pracht en statie

Een voorbeeld van degeneratie

Ik keer mij om

Ik kan wel balen en ik heb spijt

Omdat ik om die troep te zien Een gulden moest betalen.

VERDRIET

*Wat wonderlijk dat de natuur
Bij ons een plaatsje over liet
Een heel klein plekje altijd vrij
En in dat plekje bergen wij
Direct vanaf ons eerste uur
Goed weggestopt ons stil verdriet*

*En meestal is dat goed verborgen
Niet zo intens en stil bewaard
Maar soms is er iets in ons leven
Waaraan wij geen benaming geven
Het hoofd niet meer zo fier geheven
Misschien vandaag, misschien ook morgen
Dan leeft het in ons onbedaald*

*Dan is de plaats waar 't wordt bewaard
Te klein en barst in vele scheuren
Door onrecht of door het verlaten
Van wat je lief is of door haten
Dan helpt geen troost dan helpt geen praten
Totdat het gemoed is opgeklaard
En wacht
Tot een volgend triest gebeuren*

EEN KORT GEDICHT

*Er is een kort gedicht
Aan iedereen gericht
Die 't hoort
Het is een waar gegeven
Voor allen in dit leven
Één woord*

*Het is een fraai gedicht
Wellicht door God gesticht
Het bestaat
Een ieder die het leest
En het gedicht niet vreest
Vindt baat*

*Bij het allerkortst gedicht
Aan iedereen gericht
Nooit griefde
Dat prachtige gedicht
In slechts een woord verricht
Heet *Liefde**

OP DEZE WERELD

*Op deze wereld voel ik mij alleen
Omgeven door mijn vele soortgenoten
En al het andere leven om mij heen
Waar en waarom ben ik toch ooit verstoten*

*Op deze wereld voel ik mij verlaten
De sterren staan zo ver niet te omarmen
Alleen de zon die houdt mij in de gaten
En aan haar straling mag ik mij verwarmen*

*Op deze wereld verlang ik naar het weten
Dat ergens ver toch zeker wel moet zijn
Hij die mij stuurde zal mij niet vergeten
Eens al ik deel van 't andere leven zijn*

*Op deze wereld ligt mijn geest gebonden
Die wil straks vrij door 't universum dwalen
Hier zit ik vast ik heb hier niets gevonden
Eens zal ik zijn waar ik het weten echt kan halen*

*je vecht maar weet je altijd wel waarom?
Is 't altijd recht?
Of maken je gevoelens, je eigen ik
Je denken stom?*

*Je strijdt, maar weet je altijd wel waarvoor?
Is het niet uit nijd,
En denk je dat het moet
Omdat je eerst jezelf verloor?*

*Je wreekt, maar weet je altijd wel om wat?
Is 't echt wat steekt en weet je zeker
Dat jouw wreken
Rechten had?*

*Misschien had je gelijk
En is het zo dat iets je grieve
Maar heb je er ook aan gedacht
Te antwoorden met liefde?*

FLUITEN

*Fluiten als het regent
Fluiten als het giet
Maar alles wat ik fluit
Dat weet jij niet*

*Soms
fluit ik elke morgen
Een melodie, een lied
En soms ook voor het eten
Maar wat ik werkelijk fluit
Dat hoor jij niet*

*Soms
Fluit ik elke avond
Als een vogel in het riet
En soms ook na het eten
Het is mijn hart dat fluit
Weet jij dat niet?*

*Het kan van Mozart zijn of van Lehar
Van Beethoven of Bach, raad er maar naar
Ja, alles wat ik loop te fluiten
Dat zit van binnen
En zie je niet van buiten*

Wel dichter, denker filosoof

Wat had je toch veel woorden nodig

Maar is dat niet wat overbodig?

Als ik jou van je tekst beroof

Rest slechts een enkel diep geloof

In liefde.

Verlangen

Bij 't eerste levenslicht ontstaat

Nog onbewust maar heel aanwezig

Het verlangen.

Naar wat naar hoe naar

Ga maar door

't wordt erger nog, het groeit

Tot aan het volwassen zijn

En scherpt nog aan tot grauwe diepte

Eenzame hoogte

Om later

Af te zwakken 't komt dichterbij

Dan weten wij pas wat het was

Ons leven lang

Tot aan de laatste zucht

Het verlangen.

Vergeven

*Niemand van ons
Is foutloos zijn gegeven
Al wat wij doen
Blijkt soms verkeerd gedaan
Wij denken dan te staan
Terwijl wij zweven*

*Niemand van ons
Ontkomt er een in 't leven
Ooit iets te doen
Dat niet het juiste is
Een ieder heeft gemis
Wij zijn niet zo bedreven*

*Ieder van ons
Probeert toch steeds te streven
Naar wat geluk
Te brengen in het lot
Daarom , en dat tot slot
Zal ik altijd vergeven.*

Droom van een dichter

*Hij schreef zijn boeken en gedichten
Vol overgave en vol vuur
Tot ver in 't stille nacht'lijk uur
Om zijn gedacht aan ons te richten*

*Hij schreef van lieve mooie dingen
Die deze wereld ons kan geven
Geluk dat ieder kan beleven
Allen al door Gods lof te zingen*

*Hij schreef van liefde en vertrouwen
Hij wilde in de mens geloven
Maar schreef voor blinden en voor doven
Die hem slechts als een zot beschouwen*

*Zo schreef hij vele vele jaren
Gelovend steeds in beter leven
Maar ook hem was het niet gegeven
De mens voor onheil te bewaren*

*Hij stierf en kwam voor 't Godsgericht
En daar kreeg hij van God te horen
Wat jij beschreef gaat niet verloren
En bij een enkeling bracht je licht*

*Een lichtje in het aardse duister
Waardoor jouw regels vruchten dragen
Jouw denken zal een enkeling schragen
Op 't zware pad naar 's hemels luister.*

12

Pestbui

Als je vandaag

Een pestbui hebt

De hele boel

Wel kunt verwensen

Het leven rottig vindt

En saai

Een hekel hebt

Aan alle mensen

Als je vandaag

Een pestbui hebt

Ach

Maak je dan

Vooral geen zorgen

Want morgen

Zal het beter gaan

En voor je 't weet

Is het weer morgen.

Dag van de verpleging.

Vandaag

Een korte hulde

Aan haar

Aan hem

Die weer een taak vervulde

In 't menselijk vlak

Vandaag

Een hand vol bloemen

Voor haar voor hem

Die zonder naam te noemen

De handen uit de mouwen stak

Vandaag

Een kort gedicht

Voor haar voor hem

Die weer iets goeds verricht

Voor zieke mensen

Voor haar voor hem

De beste wensen.

Anders

Wij zouden het wel anders willen

Het leven

Dat wij leven

Een beter lot zou ons bekoren

En heel veel moois

Gaat soms verloren

Je kunt wel willen

Ja

Anders willen

Maar wat en hoe

En waar wanneer

't verlangen

Van nu

En van weleer

Van alle dag

Naar de verandering

Verbetering

Verzaliging

Ontreddering?

Het weten is te klein

Om te omvatten

Wie en wat wij zijn

Maar

Wij zouden het wel anders willen

Haat

Geef haat geen kans

In dit kortstondig leven

Haat schroeit je ziel

Verdringt 't gevoel

Van liefde

Van geluk

Laat haat niet toe

Je kunt er niets mee winnen

Haat maakt alleen

Diep in jezelf

Veel mooie dingen stuk.

Wraak

De wraak is zoet

Gezegde van stompzinnigheid

Nooit heeft een iemand

Die wraak nam

Zijn innerlijk verblijd

Nee

Wraak maakt zuur

En achteraf bedroefd

Heeft ergens in je hart

Een diepe kloof gegroefd

De wraak dient niets

En niemand in dit leven

Er is een goed alternatief

Gewoon vergeven.

En zo is het

*Wat God beschikt is welgedaan
Moet ik mij daaraan storen?
Of komt het toch zomaar spontaan
En heb ik al verloren.*

*Het dwingen van mij zelve tot
Zo ik dat al zou kunnen
Verandering van zijn en lot
Wil God mij dat niet gunnen?*

*Waarom kan ik uiteindelijk toch
Utopia nooit bereiken?
En moet ik ondanks goede wil
Voor Gods besluiten wijken?*

*Als dit zo is zal ik berust
Maar niet meer verder vragen
En 't lot beleven zo het komt
Proberen niet te klagen*

*Soms zal ik ontevreden zijn
Maar toch, de waarheid staat mij aan
Al is mijn wijsheid nog zo klein
Wat Gode wil is welgedaan.*

De kerstboom

*Op zekere dag werd hij geplant
Mooi in de rij in 't ruwe zand
Met soortgenoten
Iel stond hij daar zo in het veld
Door hagel soms of storm gekweld
Maar met mooi weer verrast hersteld
Zon overgoten*

*Hij groeide op en werd heel mooi
Zijn takken vol met dennentooi
Wat was hij prachtig
Toen kwam de man met motorzaag
Kwam op hem toe bekeek hem traag
En velde hem dat deed hij graag
De mens is machtig*

*Tot nut van 't menselijk geluk
Werd toen zijn dode bovenstuk
Goed vastgezet
Op 't houten kruis hiervoor gereed
Stond hij daar op het kamerkleed
Ter ere van wat niemand weet
In stil verzet*

*Met ballen werd hij toen behangen
Wellicht om 't menselijk verlangen
Zoals altijd
Door zijn verlangens weg te stoppen
Wil steeds de mens zich zelve foppen
De boom moest hiervoor naar de knoppen
Zonder respijt*

*Dus raad ik alle dennenbomen
Te groeien op een verre grond
Waar nooit en nimmer mensen komen.*

Geloven

*In wat ik voel en in een lied
Kan ik geloven
In wat ik weet en in verdriet
Kan ik geloven
In stormen regen en in mist
Kan ik geloven
Maar in wat de lectuur mij biedt
Geloof ik niet.*

*In korenaren op het veld
Kan ik geloven
In aardbeving natuurgeweld
Kan ik geloven
In blijdschap en in zonneshijn
Kan ik geloven
Maar wat een ander voor mij ziet
Geloof ik niet*

*In liefde en in zwangerschap
Kan ik geloven
En in het kind haar eerste stap
Kan ik geloven
In oorlog en in strijdgewoel
Kan ik geloven
Maar dat een oorlog toekomst biedt
Geloof ik niet.*

Frustratie

*Frustratie wat een moeilijk woord
Hebt u daar wel eens van gehoord?
En heeft dat woord u ooit bekoord?
En hebt u zich er aan gestoord?*

*Denkt u het zal mij niet gebeuren
Ik zal mijn leven vrolijk kleuren
En niet over van alles zeuren
Ik wil dat woord niet waardig keuren?*

*Ach, elk van ons heeft wel eens dagen
Van ontevredenheid en klagen
Met groot gevoel voor onbehagen
In onrust en met vele vragen*

*Maar ik heb daar iets op gevonden
Zodra ik mij voel opgewonden
Frustratie nij is toegezonden
Probeer ik de rede te doorgronden*

*Ik ga dan fijn gedichten maken
En schrijven over vele zaken
Al wat krom is zal ik laken
Om weer in 't gareel te raken*

*In mijn verzen zal ik praten
En mij op mijn geest verlaten
Die niet knechten wil, niet haten
Misschien wellicht zal mij dat baten*

*Dus ben ik nu al gefrustreerd
Heeft 't bovenstaande mij geleerd
Ik heb me duidelijk afgekeerd
Niet meer door rotgevoel beheerd.*

Jij won geen goud

Jij won geen goud

Op tiende van seconden

Jij bent niet zo

Verschrikkelijk actief

Jij bent nog steeds

Zo ik je heb gevonden

Gewoon

En lief

Jij hunkert niet

Naar edele metalen

Jouw snelste tijd

Is ver onder de maat

Jij hoeft de voorpagina

Niet te halen

Jij doet gewoon

Waarvoor je staat.

Albert Schweizer

*Welk grote kracht voert in uw hart
Maakte u rijp voor al uw daden
Deed u met wijsheid overladen
Waardoor u 't goede vond in smart*

*U was bekend geëerd geroemd
Maar ging naar hen die wij verachten
Waar zweet en bloed en tranen wachtte
Ver van wat men beschaving noemt*

*Wat was u groot dat u 't gepest
Van minder groten kon verdragen
Op eigen weten wist te schragen
U bleef eenvoudig deed uw best*

*Geen helle vuur zou ooit nog branden
Als leiders van 't bestaan van nu
Het leven minden zoals u
Een aureool zou 'd aard omranden*

*Moge uw ziel door 't leven rein
Die zocht en vocht en bad voor weten
Dit hele aards gedoe vergeten
In eeuwig licht en vrede zijn*

Dit gedicht

Alles moet toch vaak al zijn beschreven

Alleen dit ene nog

Waarvoor door niemand

Een verklaring is gegeven

Ieder facet van het leven is bekeken

En op papier gezet

Door wetenschappers

En door leken

Maar toch bestaat er iets

Iets van gewicht

Dat ik na rijp beraad heb opgeschreven

En dat is dit gedicht

24

Wel dichter

Wel dichter

Denker

Filosoof

Wat had je toch

Veel woorden nodig

Maar

Is dat niet wat overbodig?

Als ik jou

Van je tekst beroof

Rest slechts een enkel

Diep geloof

In liefde

Oordeel

*Oordeel niet te snel
Of liever
Helemaal niet
Zoveel is anders
Dan het lijkt
En anders dan je 't ziet*

*Oordeel niet te vlug
Of liever
Zoek een andere weg
Bedenk eerst
Met Jezelf
In diepgaand overleg*

*+Oordeel niet te ras
Of liever
Laat je oordeel varen
Dan zul je steeds
Een blij gevoel
Diep in je hart bewaren.*

Het laatste uur

Het laatste uur

Voor jou en jou

En ook voor mij

Komt altijd onverwacht

En meestal

Sneller dan je dacht

Is het voorbij

Voor jou en jou

En ook voor mij.

26

Tot slot

Zoals bij al 't geschrevene

Komt ook aan dit een einde

Ik schreef vanuit mezelf

Als een gedrevene

Ons denken is soms een gebed

Daarvoor hoef je niet te geloven

Een wens een vraag, ach noem maar op

D' intentie op zijn plaats gezet

Helpt ons te leven.